

MALOU is een samentrekking van MARIA & LOUISE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde naam:

1. Maria: In de loop der tijden is er veel over de betekenis gespeculeerd. De laatste stand van zaken:
 - 1.1] van oorsprong Egyptische naam:
 - 1.1.1] 'welgevormd', 'schoon'.
 - 1.1.2] door (de Oud-Egyptische) god (Ammon) bemind
 - 1.2] Hiëronymus († 420; feest 30 september) schreef een boek over de betekenis van bijbelse namen. Hij veronderstelt: 'stilla maris' = 'druppel van de zee', stilaan verbasterd tot 'stella maris' = 'sterre der zee'. Ook is geopperd 'verhevene (over de zee)'
 - 1.3] van oorsprong Hebreeuws (wat gezien de resultaten niet voor de hand ligt). Houdt verband met 'bitter' of met 'weerspanningheid'.
2. Louise: is de Franse variant van Ludovica, de vrouwelijke vorm van Lodewijk = 'roemvolle strijder' (Germaans: 'ludo-' = beroemd; vgl. ons woord 'luid'; 'vic-' = 'strijd').

*

Marie-Louise Vanot & Marie-Louise Ducret, Valenciennes, Frankrijk; urselinen & martelaressen onder de Franse Revolutie; † 1794. Feest 23 oktober.

Het is het jaar 1789. In Frankrijk breekt de Revolutie uit. De mensen zijn ontevreden. Ze willen dat het allemaal anders gaat. Ze willen gelijk zijn; niemand meer arm, niemand meer rijk. Geen koning meer en geen koningin, want die zijn rijk. De gewone mensen willen zelf baas zijn. Wie vroeger de baas was geweest, werd opgehangen of onthoofd of doodgeschoten: koning Lodewijk was daarbij; en zijn vrouw koningin Marie-Antoinette.

Maar ook mensen van de kerk. Die hadden ook steeds de baas gespeeld: zij moesten ook dood. In de stad Valenciennes woonden 23 zusters bij elkaar in hetzelfde huis. Zij hadden een school voor rijke meisjes. Er mochten geen rijken meer bestaan. De meisjes werden uit school verdreven door de gewone mensen. De zusters vluchtten naar België; dat was een paar uur met de koets. Treinen en auto's waren er nog niet. Het was september 1792.

Na een jaar ver van huis te hebben gewoond, kwam het bericht dat soldaten uit Oostenrijk Valenciennes hadden veroverd. Die waren gekomen om wraak te nemen, want de onthoofde koningin Marie-Antoinette was een Oostenrijkse geweest. De daders werden streng gestraft. Het waren gewone mensen, maar ze hadden veel mensen gedood. Nu werden zij gedood.

De zusters mochten weer in hun klooster wonen. Ze openden weer hun school en de meisjes van vroeger kwamen er weer naar toe. Het leek alsof er niets veranderd was.

Maar plotseling werd de stad weer veroverd door Franse soldaten. De Oostenrijkers werden verslagen. Weer klonk de kreet dat iedereen gelijk was. Die school voor rijke meisjes hadden zij vorig jaar toch gesloten? Hoe kon het dan dat de zusters nu weer gewoon lesgeven. De zusters waren ongehoorzaam. Zij wilden zeker weer de baas zijn net als vroeger? Maar nu waren de gewone mensen de baas. Wie niet horen wil moet voelen. De zusters moesten gestraft worden.

In de nacht van 31 augustus op 1 september van het jaar 1794 werden ze alle 32 bij elkaar gedreven. Ze konden kiezen: ofwel ze gaven toe dat hun klooster altijd de baas had willen spelen over de mensen, en de kerk ook, en de paus en God... dat was allemaal fout: "Geef toe, of je gaat eraan!" De zusters huilden. Dat konden ze toch niet toegeven: God was altijd goed geweest, en de kerk en de paus en hun klooster... Maar 21 waren er zo bang dat ze het toch maar zeiden. Die werden meteen vrijgelaten. Maar de elf die overbleven wilden niet toegeven.

Die moesten dus dood. Op 17 oktober werden er vijf onthoofd. Zij heetten (hun kloosternaam staat tussen haakjes bijgevoegd): Marie-Madeleine (Augustine) Desjardin, Françoise Lacroix, Gabrielle (Marie-Ursule) Bourla, Jeanne-Régine (Laurentine) Prin en **Marie-Louise** (Nathalie) Vanot. Bijna een week later, op 23 oktober, kwamen de andere zes aan de beurt. Zij heetten: Jeanne-Louise (Cordule) Barré, Marie-Marguerite (Joséphine) Leroux, Clotilde Paillet (zij was moeder overste), Anne-Marie (Marie-Liévine) Erraux, **Marie-Louise** Ducret en Anne-Joseph (Scholastique) Leroux; zij behoorde tot de orde der clarissen en omdat zij een zusje was van Marie-Marguerite (Joséphine), had zij een veilig heenkomen proberen te zoeken in haar klooster.

Eén van die zusters heeft op het laatste moment een briefje kunnen schrijven aan de zusters in België, waar ze eerst naartoe waren gevlucht. Ze schreef dat ze trots was. "Misschien vind je dat gek, want we worden straks vermoord. En toch is het zo: wij zijn trots dat we net als Jezus mogen lijden en sterven en zo laten zien dat God het allerbelangrijkste is in ons leven."